

- Csodálatos tavasz
- A helytörténet jelentősége és feladata
- A Szegedi Orvosegyetem története
- Hyde Park
- Hetvenöt éve halt meg Kossuth Lajos

SZEGEDI

Egyetem

VII. évf. 3. szám A SZEGEDI FELSŐOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA 1969. március 21.

A TANÁCSKÖZTÁRSASÁG 50. ÉVFORDULÓJÁRA

Történettudományi ülészak a Szegedi Tanárképző Főiskolán

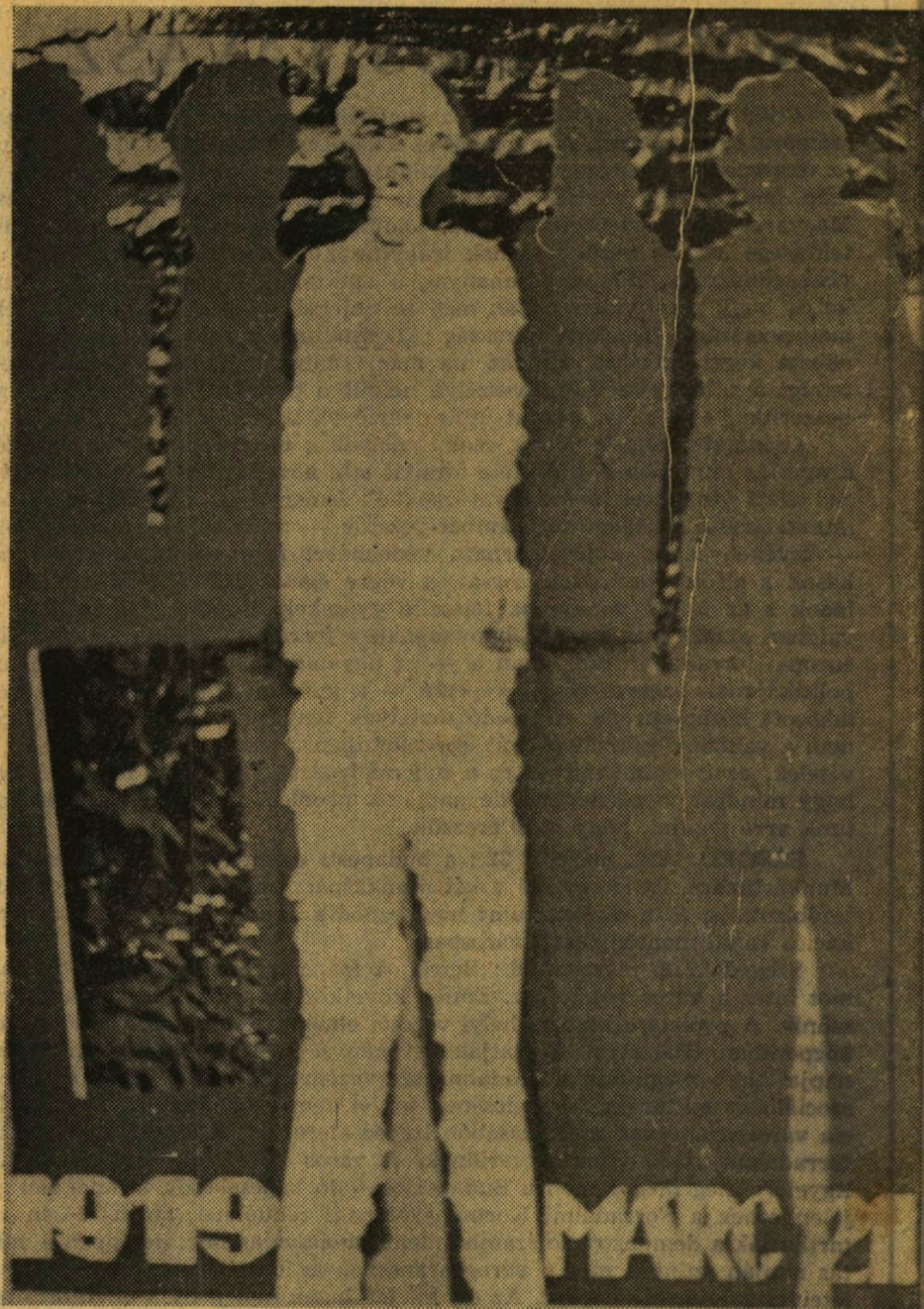
Vendégek öt országból — Előadások a Tanácsköztársaság nemzetiség-politikájáról — Tudományos diákkörök tapasztalatcseréje

Mint ahogyan arról előzetesen hírt adtunk, március 3—5. között a Szegedi Tanárképző Főiskolán ünnepélyes keretek között történettudományi ülészakot rendeztek. A Magyar Tanácsköztársaság 50. évfordulója tiszteletére rendezett ülészakon öt ország pedagógusképző intézményeinek oktatói és hallgatói vettek részt. Bulgáriát a Tirnovói Pedagógiai Intézet, Csehszlovákiát a Nyitrai Pedagógiai Fakultás, az NDK-t a Potsdami Pedagógiai Főiskola, a Szovjetuniót pedig az Ungvári Állami Egyetem küldöttei képviselték. A hazai intézetek közül a rendező szegedi főiskolán kívül a Budapesti Gyógypedagógiai Főiskola és a Pécsi Tanárképző Főiskola képviseltette magát.

A főiskolai nemzetközi történettudományi ülészakról részletes beszámolót közlünk lapunk harmadik oldalán.

Öt országból érkeztek vendégek a Szegedi Tanárképző Főiskola ünnepi történettudományi ülészakára, amelyet a Magyar Tanácsköztársaság kikiáltásának 50. évfordulója alkalmából rendeztek meg. Az ülészakon számos külföldi résztvevő előadást is tartott

FORRADALOM 1919

László Anna plakátja

Új szemléletet építünk

Az oktatás korszerűsítésének kérdéseit vitatta meg az MSZMP József Attila Tudományegyetemi Bizottsága

Ülést tartott március 6-án a Magyar Szocialista Munkáspárt József Attila Tudományegyetemi Bizottsága. A pártbizottság ülésének első napirendi pontja az egyetem állami vezetésének beszámolója volt az oktatás korszerűsítésével kapcsolatos tevékenységről, és annak eddigi eredményeiről, valamint a további feladatokról tudományegyetemünkön. A pártbizottság ülésén, amelyen dr. Papp Ignác a pártbizottság titkára elnökölt, az írásos beszámolóhoz fűzött kérdésekre válaszolva Márta Ferenc rektor röviden kiegészítette a megvitatásra kerülő anyagot. Ez a napirendi pont különös jelentőségűvé tette a pártbizottság ülését. Hiszen ilyen átfogó teljességben az oktatás korszerűsítésével, a felsőoktatás tartalmi reformjával kapcsolatos kérdések eddig nem szerepeltek a pártbizottság ülésein. S a pártbizottság beszámolóitási jogköre érvényesítésének is fontos mozzanata volt ez az alkalom.

Azok a célkitűzések, amelyek a felsőoktatás korszerűsítésének tartalmára vonatkoznak tíz évvel ezelőtt, az 1959-ben kibocsájtott reform-irányelvekben megfogalmazást nyertek; a gyakorlati megvalósításukra azonban nem került sor. Az oktatás és nevelés korszerűsítéséről 1965-ben rendezett összoktatói értekezlet ismét foglalkozott velük. Végül az e tanév elején közreadott irányelvek, amelyek most már tartalmazták a végrehajtás ütemtervét is — jelentették a korszerűsítés tevékenységének voltaképpeni kezdetét, miután az irányelvek a tanszékek, szakbizottságok, kari tanácsok véleményének meghallgatásával, e fórumok egyetértésével alakultak ki.

Az irányelvek természetesen a tudományegyetem teljességére vonatkoznak, elvi útmutatásokat adnak; a szak-

mai specialitásokat is tartalmazó részletterveket a szakbizottságok dolgozzák ki. Az egyetem oktatóinak és hallgatóinak többsége egyetért a tervezett tennivalókkal. Az alapelvekkel lehetetlen nem egyetérteni olyan oktatóknak, akik valóban komolyan veszik oktatónevelő munkájukat. A vita során természetesen mégis voltak egyéb eltérő észrevételek. Voltak, akik annak a részben valóban jogos aggodalomnak adtak hangot, hogy korai a korszerűsítés munkálataiba fogni addig, amíg ennek nincsenek meg maradéktalanul az objektív és szubjektív feltételei. Noha a tanszékek-tanszékvezetők döntő többsége általában egyetért a korszerűsítés elveivel, vitatja annak a saját tárgyára háruló következményeit, egyoldalúan mennyiségi problémaként fogva föl a korszerűsítést. E mechanikus-mennyiségi szemlélet eredményeként a szakbizottságoknak az új tanterv kialakítását célzó munkájában is jelentkeztek és jelentkeznek bizonyos félrecsúszások. Mind e viták arra figyelmeztetnek, hogy a korszerűsítési program sikeres megvalósítása mindezekelőtt szemléletváltást feltételez. Új szemléletet kell építeni — pontosabban szólva ez az új szemlélet lehet jó kötőanyag az épülő új falaknak, a korszerűsített képzésnek. Szemléletváltás nélkül viszont torz és irreális lehet megvalósulásában a korszerűsítés maga is. Az új szemlélet hiánya, a változtatástól való vonakodás, konzervativizmus, kényelmesség mutatkozik meg olykor e hol aggodó, hol protestáló észrevételek, érvelések mögül. A korszerűsítés nem csupán mennyiségi tényező, sokkal inkább minőségi. Abban az értelemben feltétlenül, hogy mind az oktatók, mind a hallgatóság magasabb szintű, alaposabb és intenzívebb részvételét tételezi fel az oktatásban. S ha az új oktatásformák (kis-csoportos foglalkozás, gyakorlatok,

(Folytatás a 3. oldalon)

„AZ EGÉSZ MAGYAR PROLETÁRSÁG EGYSÉGES ELHATÁROZÁSSAL SORAKOZIK A PROLETÁRSÁG DIKTATÚRÁJÁNAK, A SZOCIÁLIS VILÁGFORRADALOMNAK LOBOGÓJA ALÁ, ÉS EGYÜTTTESEN AKARJA MEGVÍVNI AZ IMPERIALIZMUS ELLEN VALÓ KÜZDELMET AZ OROSZ SZOVJETKÖZTÁRSASÁGGAL ÉS A VILÁG MINDEN PROLETÁRJÁVAL. . .”

(Részlet Kun Bélának a Nemzetközi Proletariatushoz intézett üzenetéből)